
Роња, разбојничка кћи Астрид Линдгрен
Пријатељство увек побеђује

У овој књизи се говори о дивном и лепом пријатељству између Роње и Бирка.

Роњин тата је био Матис, вођа опасне разбојничке банде који су живели тако што су пљачкали људе који су пролазили шумом. Роња је одрасла у Матисовој шуми где су вребале разне опасности од харпија, гузуљака, сивих баука и тролова. Она их се није плашила а највећа жеља јој је била да припитоми дивљег коња. Уживала је у својој шуми, волела да плива у реци и трчи босонога док не падне снег. Једнога дана сусрела је дечака и то је био први пут да је видела неко друго дете. Тај дечак се звао Бирк и био је син Борке, вође супротне разбојничке банде. Они су се због опасности од жандарма морали да се склоне у Матисову тврђаву. Иако је Роња знала да је Бирков отац непријатељ Матису, деца су од првог сусрета постали пријатељи. Када су једно другом помогли у невољи, одлучили су да постану брат и сестра и тако су се звали. Међутим, једног дана, због непријатељства према Борки, Матис је заробио Бирка. Роња му се супроставила и тражила да га пусти. Пошто он то није хтео, Роња се предала Борки. Матис је био веома разочаран и одлучио је да му Роња није више ћерка. Због тога је Роња била веома тужна и заједно са Бирком је отишла од куће да живи у Матисовој пећини у шуми. Иако су јој много недостојали Матис и Лувис, њена мама, као и разбојник Ђелави Пер, уживала је у дружењу са Бирком. По цео дан су били у својој шуми и чак су успели да припитоме дивље коње које су свако вече јахали. Помагали су једно другом када су их јуриле харпије или када су пливали у опасној реци. Али када је прошло лето и дошла хладна зима, они су били тужни јер су морали да се растану да би преживели зиму. Пошто, пријатељство увек побеђује, тако су Бирк и Роња успели да победе непријатељство међу њиховим родитељима и на крају је Матис дошао да их замоли да се обоје, заједно, врате кући. Након тога су се две разбојничке банде ујединиле а Бирк и Роња су им саопштили да они никада неће бити разбојници јер не желе да други људи пате када им разбојници отимају ствари.

Роња и Бирк су несташни, храбри, паметни и пре свега велики пријатељи. Они су својим пријатељством помирили супростављене родитеље и доказали да пријатељство може победити и смирити најгоре непријатеље. Уједно, поука ове књиге је и да старији треба да понекад послушају децу јер они поступају онако

како у свом срцу осећају. Зато су некада паметнији и разумнији од својих родитеља. Љубав је јача од сваке мржње. Треба се дружити, а не свађати.

Астрид Линдгрен је живела од 1907. до 2002.године. Родила се у малом шведском месту Вимерби где се данас налази забавни парк са јунацима из њених књига. Светску славу је стекла са књигом Пипи Дуга Чарапа. Храбро и неуморно се борила за права деце.